ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

Τὸ φύλλον τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δρχ. 3. Ἡ αὐθαίρετος ὑπεστίμησίς των παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας ὁσάκις ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

("Εκ τῆς Διευθύνσεως)

.....

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

.....

Κ. Ἐ ξ α ρ χ ὁ π ο υ λ ο ν, Μάτζαρι (Μεσσηνίας). "Οταν γραφετε, μὴν χρησιμοποιεῖτε ἐκφράσεις χυδαῖες. Νὰ ἐξηγῆσθε, χωρὶς νὰ ὑβρίζετε. Ἡ ἀπαντήσεις μας ἐπὶ τῶν στελλομένων ἔργων εἶνε εἰλικρινέστατες. Γι' αὐτὸ κανένα δὲν θυμώνουν. Τὶς ἀκοῦνε ὅλοι μὲ σεβασμό. Μόνον σεῖς δυσαρεστῆθηκατε. Τί νὰ σᾶς κάμουμε ; Διαβάζουμε, βλέπουμε καὶ κρίνουμε. Ξένα ἔργα γιὰ δικά τους, μᾶς στέλνουν πολλοί. Εἶνε κι' αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ φρικτὰ ἐλαττώματα τῶν νέων. Κάηκαμε στὸ χυλό, συνεπῶς φωνάζε καὶ τὸ γιαοῦρτι. Τρέμουμε μὴν τὴν πάθουμε. Γραφτε λοιπὸν καθαρὰ τὸ διήγημά σας, διορθῶστε τὸ, γτεγίστε τὸ, ὅπως λένε καὶ στεῖλτε το πάλι. [illegible] Τὸ ποίημά σας «Ἐρεύνατε» ἀξίζει κάτι ὡς πρῶτο ποίημα ἐρασιστα. Δεχθῆτε τὰ συγχαρητήριά μας. Τόσο γιὰ τοὺς στίχους σας, ὅσο καὶ γιὰ τὸ σεμνὸ σας γράμμα. Ἔτσι γράφουν ὅσοι ἔχουν ταλέντο. Οἱ ἄλλοι, ποὺ οὔτε μόρφωσι ἔχουν, ἐξαγριοῦνται καὶ χυδαιολογοῦν. Καὶ πάλιν σᾶς συγχαίρουμε. Νὰ καὶ τὸ ποίημά σας :

Μὲ τὴν καρδιὰ βαθειὰ θλιμμένη, κάθησα
μπροστὰ στὸ πιάνο κείνη τὴ βραδυά,
τὰ πονεμένα δάχτυλά μου τρέμοντας
χαϊδέψανε τὰ πλήκτρα στοργικά.
Τί θὲς νὰ παίξω ;» σοῦπα σιγαλὰ
κυτταζοντας τ' ἀγαπημένα μάτια.
Μὲ κύτταξες γιὰ λίγο καὶ ψιθύρισες :
—«Τὴ θεία αὐτὴ τοῦ Σοῦμπερτ σερενάτα».
Τὴν ἔπαιξα —θυμᾶσαι, ἀγαπημένε μου ;—
Πιὸ ὄμορφα ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ
καὶ πιὸ σιγὰ —φοβόμουν μὴν (ταράξω
τὴν ἅγια τῆς νύχτας σιγαλιά.
Σὰν ἀνιχτὸ κλάμα ἔβγαιναν (ἡ νότες
σὰν βουβὸς θρῆνος, ναί, σὰν (βογγητὸ
κι' ὅμως δὲν ἤτανε τὸ πιάνο (ποὺ θρηνοῦσε,
ἀλλὰ ἡ ψυχή μου, —δὲν τὸ (νοιωσες αὐτό ;...

Θ. Κ ο υ ρ τ ί δ η ν, Χαλκίς. Μᾶς γράφετε ὅτι δὲν μᾶς ἄρεσε ἡ γλῶσσα τοῦ προηγουμένου κομματιοῦ σας, γιατί... δὲν πηγαίνομε στὴν ἐκκλησία καὶ δὲν ἀκοῦμε συνεπῶς τὰ ἱερὰ κείμενα !... Κι' αὐτὸ ὅμως νὰ συμβαίνη τὸ κομμάτι ἐκεῖνο δὲν θὰ μποροῦσε νὰ δημοσιευθῆ, στὴ γλῶσσα. Ἄλλα καὶ στὸ ὕφος ποὺ ἦταν γραμμένο. Μᾶς γράφετε ἀκομα ὅτι τὸ σημερινὸ σας κομμάτι εἶνε γραμμένο «τὴ γλῶσσα τῆς ὁποία μιλᾶτε μεταξύ σας Ἕλληνας»!... "Εστω. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ αὐτό, δυστυχῶς, γιὰ νὰ εἶνε ἕνα πεζογράφημα δημοσιεύσιμο. Χρειάζεται τέχνη, πεῖρα, ταλέντο. Ὁ τίτλος τοῦ σημερινοῦ πεζογραφήματός σας δείχνει τί εἶνε ἐν τῷ συνόλῳ του. Ἰδού :

«Ἡ Τελευταία Ἡμέρα εἰς τὴν Γενέτειραν καὶ ἡ Κάθοδός μας εἰς τὴν Προσφυγίαν»

Μ' ἄλλους λόγους, φίλε κύριε, μὴ γράφετε λογοτεχνικὰ κομμάτια. Σᾶς λείπουν ἐντελῶς τὰ προσόντα ποὺ χρειάζονται γιὰ μιὰ τέτοια δουλειά. Πιστέψτε μας καὶ μὴ δυσαρεστηθῆτε. Σᾶς λέμε εἰλικρινῶς τὴ γνώμη μας. Θὰ σᾶς ἐκάναμε, τέλος, κακὸ μᾶλλον δημοσιεύοντες τὸ πεζογράφημά σας. Γιατί, ἁπλούστατα, θὰ ἔκανε ὄχι σοβαρὴ ἐντύπωσι. Θέλετε νὰ σᾶς τὸ ἀποδείξουμε αὐτό ; Ἰδοὺ μία καὶ μόνη φράσις ἀπ' τὸ κομμάτι σας :

«...βαρυὰ ἡ ἀτμοσφαίρα, μαύρα σύννεφα εἶχον καλύψῃ τὸν οὐρανόν, ἡ πίπτουσα χιὼν εἰς ἀρεὰς νυφάδας ἐσχηματίσε τεραστίαν λευκὴν σινδόνην οἱ ὁποία ἐσκέπασε τὸ πᾶν, καὶ αὐτῇ ἡ παιγνιδιάρικη φύσις εἰσήλθε εἰς πενθιφορίαν διαρκῆ»!...

Λοιπόν ; "Ἐχουμε ἢ δὲν ἔχουμε δίκηο ; Ναί ἢ ὄχι ; Μ ι ὰ ν π ο ὺ μ ᾶ ς π α ρ ἀ κ ο λ ο ὺ θ ε ἰ, Τρίπολιν. Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «"Ερως ἀπηγορευμένος» πεζογράφημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Κυρίως ἡ γλῶσσα ποὺ χρησιμοποιεῖτε σ' αὐτὸ πολὺ κακή. Ἰδοὺ, πρὸς ἀποδείξιν, ἡ ἀρχή του :

«Εἶχα κατοχυρωθῆ ἐναντίον τῶν βελῶν καὶ μοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἤμουνα δυνατὴ καὶ ὅτι εἶχα νικήσει τὴν Ἀγάπην. Μά, νά! μπορεῖς νὰ πῇς «Νενίκησά σε». Γι' αὐτό, ὅταν χθὲς μ' ἐρώτησες ἂν σ' ἀγαπῶ, σοῦ εἶπα: «Μπορεῖς νὰ καυχᾶσαι!»

Καὶ τώρα! τί θὰ κάμω τὰ μάτια μου ποῦ εἶνε διαρκῶς βουρκωμένα ;»

Γ α - Ζ ῆ. Τὰ σατυρικὰ σας τετράστιχα γιὰ τοὺς πολιτικούς, ὄχι ἐντελῶς ἐπιτυχῆ. Ποῦ καὶ ποῦ ὅμως ἔχουν μερικοὺς στίχους ποὺ φανερώνουν ὅτι ἔχετε κάποια σατυρικὴ διάθεσι. Καλλιεργῆστε τὴν περισσότερο, συνδυάζοντας τὴν μὲ τὴν ἀπολύτως καλὴν στιχουργίαν καὶ τὰ ξαναλέμε... Ἄ ρ ι σ τ ο ν. Ἀ γ α π η τ ὸ ν, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας εἶνε ἀτελὲς στιχουργικῶς. Φτωχὸ στὶς ὁμοιοκαταληξίες του καὶ μὲ ἀρκετὲς χαυωδίες. "Οσο γιὰ τὸ περιεχόμενό του, ὄχι καὶ τόσο κακό. Ἂν ἦταν μᾶλιστα φορμαρισμένο σὲ στίχους μὲ περισσότερη τέχνη, θὰ φαινόταν πολὺ καλύτερο. Τὸ διήγημά σας κατώτερο τοῦ ποιήματος. Ἐπεκτείνεται πολὺ σὲ ἄχρηστες περιγραφὲς καὶ τὰ κύρια σημεῖα του εἶνε ἄτονα καὶ ἀχρωμάτιστα. Δὲν μπεροῦμε νὰ σᾶς ὑποδείξουμε τὸ φιλολογικὸ δρόμο ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθήσετε. Εἰσθὲ ἀκόμα νέος. Σιγὰ-σιγὰ θὰ ἐξελιχθῆτε καὶ θὰ ἰδῆτε μόνος σας ἂν πρέπει νὰ ἐπιδοθῆτε στὴν ποίησι ἢ στὴν πεζογραφία ἢ ἂν πρέπει νὰ πάψετε νὰ γράφετε. Σ τ α ὕ ρ ο ν Κ. Κ., Πειραιά. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ τόσο θερμὰ λόγια σας ὑπὲρ τοῦ «Μπουκέτου», τὰ ὁποῖα μᾶς συνεκίνησαν πραγματικῶς. "Οσο γιὰ τὸ Διαγωνισμό, βλέπετε στὸ σημερινὸ φύλλο τ' ἀποτελέσματά του. Α. Κ ο υ μ π λ ῆ ν, Δελφούς. Τὰ δελτία σας ἐλήφθησαν. Ἠσυχάστε Χ ρ ῆ σ τ ο ν Χ ρ η σ τ ί δ η ν, Κων)πολιν. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ ἐγκάρδιο λόγια σας. Τὸ ἐν λόγῳ ἀνάγνωσμα θὰ δημοσιευθῆ προσεχῶς. Β ἀ ρ ν α λ Σ υ σ ε ρ σ έ λ, Λευκωσίαν (Κύπρου). Μά, πρὸς Θεοῦ, διήγημα εἴν' αὐτὸ ποὺ μᾶς στέλνετε ἢ τηλεγράφημα. Ἀκοῦστε, ἀγαπητέ μας φίλε, τὰ διηγήματα δὲν γράφονται ἔτσι... Πρέπει νὰ ἔχουν μιὰ ὑπόθεσι, ἡ ὁποία ὅμως νὰ εἶνε ψυχολογημένη καὶ νὰ δικαιολογῆται. "Οχι πράγματα στὰ κουτουρού. Ἄ θ ἀ λ ι ο ν, Ἐνταῦθα. Γιὰ νὰ κριθῆ ἕνα ποίημα ἢ ἕνα διήγημα, πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὸ πεντάδραχμο δικαίωμα κρίσεως. Γιὰ νὰ δημοσιευθῆ δὲ πρέπει νὰ εἶνε καλό. Γ ε ὼ ρ γ. Μ ο ρ ἀ β ἐ λ α ν, Γαργαλιάνους. Γιὰ νὰ μὴ σᾶς ἀπαντήσουμε, αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ διήγημά σας δὲν ἐλήφθη. Κ. Λ α μ π ί ρ η ν, Βλασίαν (Καλαβρύτων). Ἡ συνδρομή σας ἀνανεώθηκε. Τὸ ποίημά σας πρὸς τὴν "Ανοιξι ὄχι καλό. Νά, π. χ., τὸ πρῶτο τετράστιχο :

Ἤρθ' ἡ ἄνοιξι ἡ καλὴ — *τὰ μπαὶν-μὶξτ τὰ δροσερὰ*
ν' ἀρχινίσουν πάλι — *κάτω στ' ἀκρογιάλι...*

Τὰ... μπαὶν-μὶξτ εἶνε, ὡς γνωστόν, μᾶλλον θερινὰ καὶ ὄχι ἀνοιξιάτικα. Ἄ γ γ ε λ ο ν Π ο θ ι ν ό ν. Δυστυχῶς, τὰ σημερινὰ ποιήματά σας κατώτερα ἀπὸ τὰ προηγούμενα. Φταίει ὅμως γι' αὐτὸ ἡ στιχουργική τοῦ σονέττου, ἡ ὁποία καὶ δύσκολη εἶνε καὶ καταστρέφει τὶς περισσότερες φορὲς τὴν ἔμπνευσι. Μὴν καταπιάνεστε ἀκόμη μὲ σονέττα. Ἔχετε καιρὸ ἀργότερα. Ρ ἠ.. Χαλκίδα. Τὸ ποίημα ἄτεχνο μετρικῶς. Ἐπίσης ἐπαναλαμβάνετε σ' αὐτὸ μέχρι ἀνιαρότητος τὶς ἴδιες λέξεις καὶ φράσεις. Γ ι ά ν ν η ν Π έ ρ σ η ν. Τὸ διήγημα ποὺ μᾶς στέλνετε φανερώνει πὼς ξέρετε νὰ γράφετε. Χρησιμοποιεῖτε ἀρκετὰ καλὰ τὴ δημοτική. Ἀπέναντι δύσκολο καὶ γιὰ πολλοὺς ἀκατόρθωτο. Ὡρισμένα σημεῖα τοῦ διηγήματος καλὰ ὀπωσδήποτε, μὰ τὸ ἀδικοῦν πολὺ ἡ παρατραθηγμένες περιγραφές. "Αλλοτε, ὅταν γράφετε, νὰ ξαναδιαβάζετε τὰ κομμάτια σας καὶ νὰ πετᾶτε ἀδιστάκτως ἀπ' αὐτὰ ὅ,τι σᾶς φαίνεται περιττό. Μ. Γ. Σ ω τ ῆ ρ ἰ ο υ, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Τὸ δεύτερο, μᾶλιστα, τετράστιχο, χωλαίνει συντακτικῶς. Ἄ ν ω ν π ὸ γ ρ α φ ο ν. Τὰ ποιήματά σας ἀνεπιτυχῆ. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὀλες ἡ ὁμοιοκαταληξίες τους λανθασμένες. Δημοσιεύουμε ἐδῶ δύο τετράστιχα :

Πόσο βαρυὰ εἶν' ἡ ζωή,
γιὰ κείνους πῶχουν χάσει
ὅτι στὸν κόσμο ἐπόθησαν
καὶ ζοῦν χωρὶς ἀγάπη!...
Ζοῦν σὰν τοὺς ἄγριους ληστάς,
κι' ὡσὰν τοὺς βρυκολάκους,
ποῦ περπατοῦν χωρὶς πνοή,
δὲν βλέπουνε μπροστά τους.

Καθὼς βλέπετε, λοιπόν, οὔτε τὸ «χάσει» ὁμοιοκαταληκτεῖ μὲ τὸ «ἀγάπη», οὔτε τὸ «μπροστά τους» μὲ τὸ «βρυκολάκους». Ν. Γ ρ ἰ β α ν, Πάτρας. Οὔτε καὶ τὰ δικά σας ποιήματα ἐπιτυχῆ. Θέλουν περισσότερο δούλεμα στὴ στιχουργία τους καὶ ξεκαθάρισμα ἀπὸ τὶς κοινοτυπίες. Ἀθ. Μ α χ α ι ρ ᾶ ν, Πειραιά. Τὸ ρομάντζο αὐτὸ ἔχει μεταφρασθεῖ καὶ ἐκδοθεῖ δυὸ φορὲς στὴ γλῶσσα μας, τὴ μιὰ πρὸ ἑξῆντα καὶ τὴν ἄλλη πρὸ σαράντα ἐτῶν. Σήμερα ὅμως δὲν βρίσκεται πουθενά, οὔτε ἐμεῖς τὸ ἔχουμε ἐκδόσει.

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

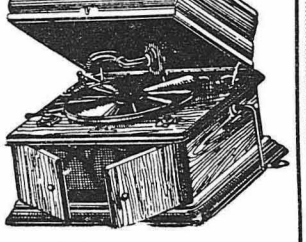

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ὀρχήστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χοροὺς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτό, οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των, ἀκούοντας τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνον ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά :

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ : Στοὰ Ἀρσακείου 12, Πειραιεὺς : Φίλωνος 48
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ : Βενιζέλου 22α. ΠΑΤΡΑΙ : Ρήγα Φερραίου 84.
ΒΟΛΟΣ : Ἑρμοῦ 111.